

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

การสร้างผลิตภัณฑ์เศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้งเป็นผลิตภัณฑ์เส้นด้ายพิเศษ ผืนผ้า และการผลิตผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้งเป็นเครื่องใช้ในบ้านและของที่ระลึก เป็นแนวทางในการสร้างสินค้า เพื่อให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน จำเป็นต้องมีการสร้างตราสินค้า เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดถึงคุณลักษณะ คุณประโยชน์ ความเชื่อและคุณค่าของสินค้านั้น ๆ และยังสามารถสื่อความหมายให้ผู้ซื้อรู้จักและจดจำสินค้า ช่วยในกระบวนการจัดจำหน่ายสินค้า สร้างแรงจูงใจในการซื้อให้กับลูกค้า รวมทั้งช่วยในการเพิ่มมูลค่าสินค้าให้ประสบความสำเร็จทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศได้ การสร้างตราสินค้าจึงเป็นกลยุทธ์หนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับกลุ่มลูกค้าและช่วยสร้างความแตกต่างให้กับสินค้า ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสร้างตราสินค้า เช่น การทำโลโก้ หรือสัญลักษณ์ (Logo/Symbol) ของสินค้ายาวนานมาบรรจบ ป้ายฉลาก หรือบรรจุภัณฑ์ของสินค้านั้น ๆ การสร้างบรรจุภัณฑ์ที่มีตราสินค้าเป็นสัญลักษณ์ ไม่ได้เป็นแค่ประโยชน์ในการห่อหุ้มตัวสินค้า เพื่อป้องกันรักษาไม่ให้ตัวสินค้าได้รับความเสียหายเพียงอย่างเดียว แต่สามารถสร้างเอกลักษณ์ และคุณค่าของสินค้านั้นได้เป็นอย่างดี และยังช่วยดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคมากขึ้นด้วย ดังนั้น บรรจุภัณฑ์พร้อมสินค้าที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จะเป็นการสร้างอาชีพให้กับชุมชนให้มีความมั่นคงมากขึ้น ทั้งนี้ บริษัท แอล. ที. ยู. แอพพาเรล จำกัด ผู้ผลิตสินค้าเสื้อผ้าสตรีส่งออก มีเศษผ้าเหลือทิ้งจำนวนมาก และต้องการเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าที่มีอยู่ในบริษัท จึงสนับสนุนการใช้เศษผ้าเหลือทิ้งบางส่วนให้กับคณะผู้วิจัย เพื่อลดปริมาณเศษผ้าที่ก่อให้เกิดมลภาวะ และยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้งอีกทางหนึ่งด้วย รวมทั้งกลุ่มแปรรูปเศษผ้าบ้านดงแดง ในจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการแปรรูปเศษผ้าเป็นสินค้าของชุมชน ที่เป็นต้นแบบกลุ่มชุมชนในการสร้างตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ โดยคณะผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การนำเศษวัสดุสิ่งทอเหล่านี้ไปพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับเศษวัสดุ และนำผลการวิจัยกลับมาถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ พร้อมทั้งสร้างตราสัญลักษณ์สินค้า และบรรจุภัณฑ์ ที่ช่วยสร้างอาชีพ ให้สินค้าไทยมีช่องทางการจำหน่ายมากขึ้น เป็นที่นิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นการสร้างศักยภาพการแข่งขันในเชิงพาณิชย์ให้แก่ผู้ประกอบการ กลุ่มชุมชนแม่บ้าน หรือผู้ที่สนใจเพื่อให้เกิดความมั่นคงในการประกอบอาชีพได้ต่อไป

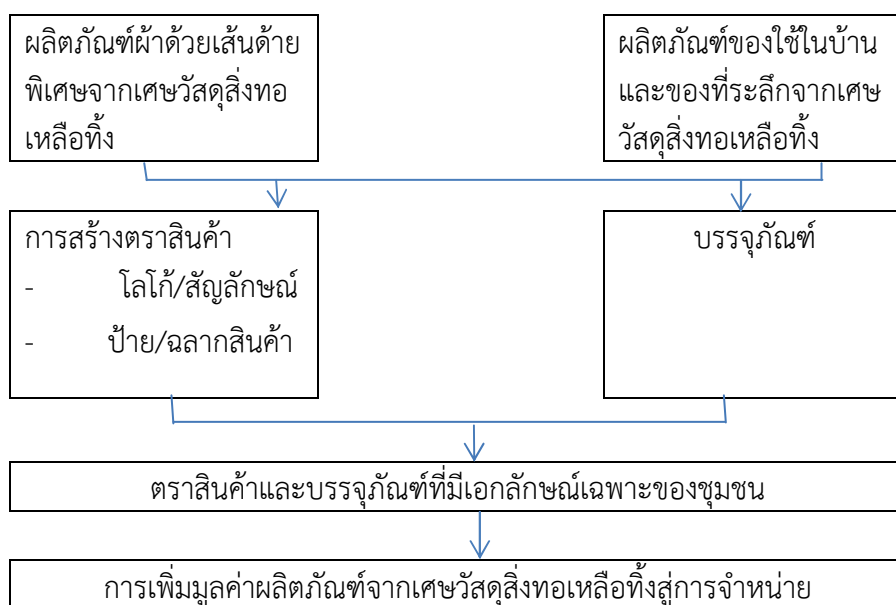
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการสร้างตราสินค้าที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง
- 1.2.2 เพื่อส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน
- 1.2.3 เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีองค์ความรู้ด้านการสร้างตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์
 - 1.2.3.1 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้งจากโรงงาน
 - 1.2.3.2 สร้างแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพสู่ชุมชนเพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์
 - 1.2.3.3 องค์ความรู้ด้านการสร้างตราสินค้า และการพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีประโยชน์ต่อวงการศึกษและการวิจัย

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

- 1.3.1 ผลิตภัณฑ์เส้นด้ายพิเศษจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง
- 1.3.2 ผลิตภัณฑ์ผืนผ้าจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง
- 1.3.3 ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้านและของที่ระลึกจากเศษวัสดุสิ่งทอเหลือทิ้ง

1.4 กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย



1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุสิ่งเหลือใช้จากโรงงาน
- 1.5.2 สร้างแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพสู่ชุมชนเพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์
- 1.5.3 องค์ความรู้ด้านการสร้างตราสินค้า และการพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ที่มี

ประโยชน์ต่อวงการศึกษาและการวิจัย